

EFE

Artur Mas i Gavarró

Un futur tan incert com el de CDC

Jordi Pujol i Artur Mas. El president de la Generalitat i el conseller d'Economia, finances i planificació, parlen en un sopar amb les sectorials del partit.

Artur Mas i Gavarró. Nascut a Barcelona el 1956. Casat i amb tres fills. Economista. Va ocupar càrrecs de direcció en diferents empreses industrials i de serveis, com Tipel o la Seda de Barcelona. Militant de CDC, va ser regidor a l'Ajuntament de Barcelona des del 1987, i portaveu del Grup Municipal de CiU en assumptes econòmics fins al 1991, any en què va passar a ser el portaveu del Grup Municipal de CiU de Barcelona fins al 1993 (el maig d'aquell any fou elegit president del Grup).

Actualment és membre nat del Comitè Executiu Nacional de Convergència i president de la Federació de Barcelona Ciutat de CDC, des de l'any 1996.

Va ser nomenat conseller de Política Territorial i Obres Públiques el juny de 1995 i el 1997 va subs-

tituir Macià Alavedra a la Conselleria d'Economia i Finances.

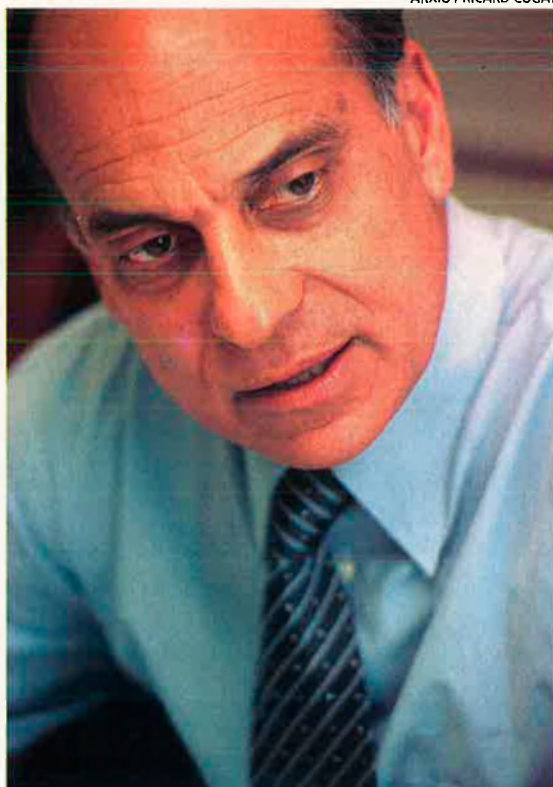
Membre del secretariat permanent de CDC des de setembre de 1998, va ser el número 2 de la llista de CiU al Parlament de Catalunya a les eleccions del 17 d'octubre de 1999. Aquesta posició va ser objecte d'una dura polèmica entre Unió i Convergència, ja que els democristians reclamaven el segon lloc de les llistes per a Josep Antoni Duran i Lleida. De fet, durant la campanya, Duran i Lleida (número 8 de la llista) va exercir de veritable número dos i *escuder* de Pujol, mentre que Mas va fer un paper discret.

Com a conseller d'Economia, Finances i Planificació del Govern, abans que el PP aconseguís la majoria absoluta a les eleccions generals del 12-M de 2000, es reservava per a Mas la negociació d'un

els primers

Pere Esteve, eurodiputat de CiU. Des d'un principi Esteve ha donat suport a Artur Mas com a futur candidat de CiU a la presidència de la Generalitat.

ARXIU / RICARD CUGAT

nou (i definitiu) sistema de finançament per a Catalunya, que havia de ser una plataforma de llançament públic del conseller, per la transcendència dels resultats de la negociació, així com per la projecció mediàtica que li hagués reportat. Davant d'un govern del PP amb majoria absoluta, la negociació del nou sistema de finançament es farà en una relació de forces molt poc favorable a les pretensions del govern de CiU. Descartada aquesta plataforma de llançament, doncs, Jordi Pujol va nomenar Artur Mas portaveu del govern, quan Xavier Trias va deixar la Conselleria de la Presidència. Trias va ser substituït per Joaquim Triadú, qui va heretar una conselleria disminuïda de competències a favor de Governació (Duran) i d'Economia (Mas).

Va anunciar la seva voluntat de liderar CDC a partir de l'11è congrés de CDC, durant la seva intervenció a la Conferència Nacional de la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), que es va celebrar els dies 12, 13 i 14 de maig a Platja d'Aro. Mas va donar aquest pas impulsat per companys del seu partit, com Pere Esteve. "Mentre Duran sigui el líder d'Unió i tu no ho siguis de Convergència, no tindràs opció a guanyar cap batalla", "Si t'arrisques, pots perdre; però si no t'arrisques, perdrem tots de segur". Frases com aquestes li deien els seus afins durant les múltiples reunions que des de feia mesos celebrava amb els col·lectius i agrupacions de CDC més actius.

En el Consell Nacional que CDC va celebrar el diumenge 21 de maig, Pere Esteve va anunciar que renunciava a presentar la seva candidatura a la Se-

cretaria General del partit amb vista a l'11è congrés, a favor de qui ell va dir que havia d'assumir aquesta responsabilitat per a ser definitivament percebut com a *número dos* de Convergència. Aquest no era altre que Artur Mas. Ell havia anunciat als seus incondicionals que estava disposat a assumir la Secretaria General, però "en cap cas faré res contra en Pere", afirmava. Un membre del secretariat permanent va considerar que el càrrec que ocupés Mas "no seria una qüestió fonamental, sempre que quedés clar i diàfan que ell és qui mana i que els altres l'obeeixen".

En aquell mateix Consell Nacional se li va encarregar la ponència estrella del congrés del novembre, la ideològica, titulada *Catalunya primer*. Amb ella, Mas definirà els principis ideològics bàsics de CDC per als propers anys. Els seus partidaris entenen que aquesta ponència li servirà com a trampolí per a desenvolupar la seva projecció política amb vistes al relleu de Jordi Pujol. Mas utilitzarà aquest document per a donar forma al seu projecte de nacionalisme, definit per ell i els seus afins amb el lema "Nou impuls". Cal tenir present que en el darrer congrés aquesta ponència va correspondre a Joan M. Pujals, qui aleshores era considerat com un dels millors situats a l'escalafó successor, si bé encara no es plantejava el relleu de Pujol.

Com a conseqüència lògica d'aquest procés, l'1 de juliol, durant l'escola d'estiu de Convergència, Artur Mas va anunciar públicament que presentaria la seva candidatura a la secretaria general de CDC en el congrés del mes de novembre.

La carrera política d'Artur Mas ha estat sempre molt lligada a l'àrea de gestió econòmica i a la política municipal barcelonina de Convergència. El seu ascens, però, es produeix quan el 1991 entra a formar part d'un grup dirigit per Jordi Pujol Ferrusola, que busca vèncer la influència de Miquel Roca en el partit nacionalista. En el grup es troben altres dirigents joves i amb ambició que aviat escalaran posicions dins el partit, a l'ombra de la família Pujol-Ferrusola, i amb un tarannà fortament nacionalista que caracteritzarà el grup i l'oposarà a les tesis conciliadores de Roca. En el grup també hi seran Joan Maria Pujals, Francesc Xavier Marimon, Joaquim Triadú, Ramon Juncosa i Felip Puig.

L'objectiu d'aquest grup era dur a terme la *desroquització* del partit, arran del pols que Miquel Roca havia llençat a Jordi Pujol, amb l'objectiu de recuperar posicions en la carrera successòria del president català. Mentre que Marimon s'ocupa de les comarques de Lleida i Pujals de les de Tarragona, Artur Mas és l'artífex de la *desroquització* de la Federació Convergent de Barcelona. Víctor Vila (un *roquista* de pedra picada) presidia aquesta federació, i malgrat no poder apartar-lo de la presidència -ja que en un principi Mas presentava el cunyat de Jordi Pujol Ferrusola per a substituir-lo, però van sortir unes informacions a la premsa sobre la influència de la família Pujol-Ferrusola sobre CDC i van retirar-lo estratègicament-, Artur Mas impulsà

ARXIU / MARC VILA

Artur Mas, actual conseller d'Economia, Finances i Planificació. En el proper congrés de CDC, a la tardor, Mas serà escollit secretari general de la formació nacionalista.

a la federació un Comitè Executiu de caire pujolista (amb el mateix Mas al capdavant) que va tenir Vila lligat de peus i mans fins que el 1998, Mas va passar a ser-ne el president.

Un cop superada la situació a les federacions, el grup va anar pel Consell Executiu de la Generalitat. De primer col·locant Maria Eugènia Cuenca -una *roquista conversa*- en el lloc de Josep Gomis a Governació, i mesos més tard amb l'entrada de Josep M. Cullerell i del mateix Mas. Artur Mas, a més, s'encarregaria de posar ordre a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, afectada per la dimissió dels dos anteriors consellers.

Artur Mas també va superar la prova de foc a què va ser sotmès quan el 1995 Miquel Roca el va utilitzar, en les seves declaracions, per a desautoritzar els intents de Macià Alavedra per optar a l'alcaldia de Barcelona. Mas va mantenir la boca callada i més tard substituïria el mateix Alavedra a la Conselleria d'Economia i Finances.

Actualment, ocupa la cartera d'Economia al govern català, alhora que n'és el portaveu. La seva conselleria té un pes comparable només a la conselleria del líder d'Unió Democràtica, de forma que s'equiparen en condicions els dos més fermes aspirants a la successió de Jordi Pujol. El futur de Mas, però, és incert en tant que no és percebut entre les

Artur Mas no s'ha presentat encara a cap contesa electoral com a cap de llista i les seves possibilitats electorals estan per demostrar.

bases de CDC ni entre l'opinió pública com un polític carismàtic. Se li retreu sovint el fet de ser un polític que "no es despentina", així com també no és gaire esperançadora la seva supeditació als dissenys de Pujol, com va quedar demostrat en la pugna que va mantenir amb Joaquim Molins per ser *alcaldable* per Barcelona, en què es va imposar l'antic *roquista*. Mas va dir que havia renunciat per voluntat expressa del president -que el volia al seu costat, al govern- però a ningú no se li va escapar que les seves perspectives electorals no semblaven

millors que les de Molins ni, per descomptat, que les del seu virtual oponent per l'alcaldia, Joan Clos.

Diuen que Pujol veu en Mas un bon gestor, ambicions però prudent i respectuós, que li ha estat fidel amb provada eficàcia i que si segueix amb disciplina els seus dissenys arribarà lluny. Artur Mas, però, no s'ha presentat encara a cap contesa electoral com a cap de llista i les seves possibilitats electorals, per tant, encara estan per demostrar. A més, cal preguntar-se si els socis d'Unió donaran suport a la candidatura d'algú que hauria apartat Duran del "número dos" de CiU, lloc on l'opinió pública encara sembla situar el democristià. En resum, una situació certament prou incerta pel jove *delfí*.

Josep Antoni Aira